



Elşən Mirişli

*Gəncə şəhəri,
tarixçi*

IXYazı

İrəvan müdafiəçilərinin qəhrəmancasına savaşıması və məğlubiyyəti

General İvan Fyodoroviç Paskeviç İrəvan və Üçkilisəni almaq məqsədi ilə qəfilən hücumu başlamışdır. O, qoşununu üç hissəyə bölmüş, birinci ordu general-mayor Vovinçin başçılığı ilə Sərdarabad qalasını almağa, ikinci ordu general-mayor Mençrafın başçılığı ilə Üçkilisəni qalasını almağa, üçüncü ordu isə general-mayor Knyaz Svarskinin başçılığı ilə İrəvan qalasını almağa göndərmişdir.

Üçkilisə (Bu gün Əcnədzin) qalasının müdafiəçiləri cəsarət və fədakarlıqla müdafiə olunmuşlar, lakin buna baxmayaraq, ərzaq, sursatın olmamasına və düşmənin sayca üstünlüyünə görə rus qoşunları birinci həftədə bu qalanı ələ almış, sonra Sərdarabad qalasını mühasirəyə alan rus qüvvələrinin yardımına getmişlər.

Rusların ən şiddətli həmləsi başlamış, ağır və dəhşətli rus toplan Sərdarabad qalasındakı istehkamlara atəş açmışlar. Hücum başlandıqda həmin qalanın cəsarətli və vətənpərvər sərkərdəsi Həsən xan Sərdar altı saat sürən müdafiədən sonra nəhayət, düşmənin sel kimi axan qüvvələrinin qorxulu hücumunun qabağını ala bilmişdi.

Rus işğal qüvvələri başçısı üç min Qacar əsgərini məhv edərək Sərdarabad qalasını işğal etmək məqsədi ilə həmin gün günüortadan iki saat keçəndə təzədən həmləyə başlamışdır. Lakin bu dəfə də hücumun qabağı alınmış, rus qüvvələri ağır tələfat verdikdən sonra geri çəkilmək məcburiyyətində qalmışlar.

Həsən xan Sərdar füsətdən istifadə edərək həmləyə hazırlıq gördükdən sonra qəfilən əsgərlərinə hücum əmri vermiş, Qacar əsgərləri düşmənin top, tüfənglə atəş açmağa başlamışlar. Belə bir hücumu gözləməyən ruslar təbii gətirməyib geri çəkilməmişlər və bir çox yerləri boşaltmışlar.

General-mayor Vovinçin ordusu Üçkilisə qalasını alan general-mayor Mençrafın ordusu ilə birlikdə Sərdarabad qalasına hücum etmiş, lakin müdafiəçilər igidlilik müqavimət göstərdiklərinə görə yene heç bir nəticə əldə etməmişlər. Bu həmlə gecənin qatı qaranlığında təkrar başlamışdır. Lakin bu dəfə də Qacar sərkərdəsinin cəsarəti, məharəti nəticəsində rus ordusunun qabağı alınmışdır. Müdafiəçilər düşməni qalanın bürdlərindən qovduqdan sonra qarşıqlı bir hücumla rusları bir neçə kilometr geri çəkilməyə məcbur etmişlər. Müdafiəçilər bu qələbədən sonra sıralarını, mövqelərini möhkəmləndirməyə və ölümləri dəfn etməyə imkan tapmışlar.

Sərdarabad qalasını müdafiə edən Həsən xan Sanı Aslan artıq dağılmış qalanı müdafiə etməyi faydasız görüb, bir dəstə əsgərləri ilə birlikdə qaladan çıxmış, düşmənin gözləmədiyi bir halda qəfilən ildırım sürətli bir hücumla qalanı mühasirəyə alan rus xəttini sol tərəfdən yarmış, dörd yüz əsgərlə mühasirədən çıxıb Şahbəxtliyə doğru getməyə müvəffəq olmuşdur.

Düşmənin başını qatıb Həsən xan və əsgərlərinin mühasirədən çıxmasına imkan yaratmaq üçün qalada qalmış müdafiəçilər inadla müqavimət göstərərək son güllələrini düşməne qarşı atmış, nəhayət, şəhid olub, yaxud əsir düşmüşlər.

General Voviç Sərdarabadı aldıqdan sonra dekabr ayının 15-də şəhər təzədən İrəvan qalasını mühasirəyə alan rus qüvvələrinə yardım etmək üçün iki piyada polku və 15 topa hərəkət etmişdir. General Voviçin əsas məqsədi köməyə gələn qüvvələrlə birlikdə İrəvan müdafiəçilərinin müqavimətini sındırmaq və ti olaraq oranı almaq üçün hücumu başlamaq idi.

Bu qüdrətli qoşun hissələri dörd tərəfdən şiddətli hücumu başlamışdır. Lakin müdafiəçilərin görünməyən sarsılmaz iradəsi nəticəsində onların hücumları puça çıxmışdır.

Gecə vaxtı ruslar qüdrətli top hissələrinin köməyi ilə şiddətli hücum etmişlər. Lakin bu hücumun qabağı qalanın qoçaq qamizonu tərəfindən alınmışdır.

Rusların Azərbaycanda irəliləmələri İrəvan, Sərdarabad və Üçkilisə qalalarının işğalından sonra yorulmuş və hərbi ləvazimatı olmayan Qacar qoşunu geri çəkildi. Qacar ordusunun gündən-günə pis vəziyyətə düşəcəyi və düşmənin təhlükəsinin daha da yaxınlaşacağı şübhəsiz idi.

Abbas Mirzə müharibədə böyük çətinliklərə, nöqsanlara rast gəlmiş, namünasib şəraitdə düşməninə qarşı savaşımaq məcburiyyətində qalmışdır. Bundan başqa onun fəaliyyətinə və əldə etdiyi parlaq nailiyyətlərə kin, həssə ilə baxan şahzadələr və saray adamları Fətəli şah Qacarı orduya qarşı xəsisliyə və pul verməməyə sövq edirdi. Buna görə də, Abbas Mirzə və onun igid, vətənpərvər əsgərləri qoçaqla, fədakarlıqla döyüşmələrinə baxmayaraq, günü-gündən artmaqda olan Rusiya İmperiyası ordusunun qabağını ala bilməmişdi.

Araz çayının şimalında uğursuzluğa uğrayıb Abbasabad, Xoy, Şahtaxtı, Xudafərin, Lankəran və Ərdəbilə bir-birinin ardınca geri çəkildikdən sonra Abbas Mirzə düşmənin qabağını almaq məqsədi ilə öz qüvvələrini yeridən toplamışdır.

Qacar qüvvələrinin baş sərkərdəsi Azərbaycanı, Təbrizi işğal etmək təhlükəsindən xilas etmək üçün cəsarət göstərərək, qanlı döyüşlərin, mühim hadisələrin şahidi olan Araz çayının kənarında möhkəm bir divar yaratmaq və son dəfə olaraq, baxtını sınamaq istəyirdi...

General Paskeviç Qacar ordusunun baş sərkərdəsinə dinclik verməmək məqsədilə bütün qış fəslində manevar edib, Abbas Mirzənin planını pozmuş, yazda isə öz qüvvələrini dəstələrə bölüb Azərbaycanı almaq üçün hazırlıq görmüşdür. Ərdəbil şəhərinə hücum etmək üçün göndərilən rus ordusu şiddətli savaştan sonra Xudafərin körpüsündən keçərək, general-mayor Aristovun başçılığı ilə Mərənd və Sərabə tərəf irəliləmişdir.

Cəsarətli savaşımlar nəticəsində rusların qabağını almağa müvəffəq olan Abbas Mirzənin qardaşı Məmməd Mirzə rusların Xudafərin körpüsünə doğru irəliləməsinə eşitdikdə düşmənin mühasirəsinə düşməmək üçün geri çəkilməmişdir.

Abbas Mirzə düşmənin şiddətli hücumunu və onun Culfa, Xudafərin körpülərinə doğru irəliləməsinə eşidib rus qoşunlarının başqa ordusundan Təbrizə

daha çox yaxınlaşan general-mayor Aristovun ordusunun qabağını almaq üçün sınanmış atlı hissələri və Xoydan bir neçə Qacar ordu polku toplayaraq Mərəndə tərəf hərəkət etmişdir.

Mərəndin qərb tərəfində Abbas Mirzə rus ordusuna qarşı savaşımışdır. Lakin o, Azərbaycanın mərkəzini mühafizə etmək və düşmənin qabağını almaq üçün cəsarətlə döyüşmüşsə də rusları geri çəkilməyə məcbur edə bilməmişdir.

Naibüssəltənə Təbrizi müdafiə etmək üçün Araz kənarından tələsik qayıtmış, şəhərdəki hərbi istehkamları möhkəmləndirmişdir. Abbas Mirzə ərzə və hərbi sursatı təmin etdikdən sonra Gəncəni müdafiə etmədən qaçıb şəhəri düşmənin ixtiyarına buraxmış Mərənd valisi Nəzərli xanı bu işdə təqsirlənib başqa sərkərdə və valilərə ibrət

Qaimməqamı şəhərə göndərmiş, özünü qüvvələr toplaymaq üçün Səlməs şəhərinə tərəf hərəkət etmişdir.

Abbas Mirzə bu şəhərin də vəziyyətini pis görüb sazişdən başqa bir çarə olmadığını bildikdə həddən artıq kədərlənmiş, rus qüvvələri baş komandanı ilə saziş müzakirələrini başlamaq qərarına gəlmişdir.

Bu vaxt Qaimməqam Təbrizdən qayıdib vəziyyətin necə olduğunu, şəhərin rus ordusu tərəfindən işğal edildiyini bildirmişdir. Abbas Mirzə isə inanmış gürücü Bijan xanı məktubla birlikdə Paskeviçin yanına göndərmişdir. Abbas Mirzə məktubunda qeyd etmişdir ki, Paskeviç asanlıqla Təbrizi işğal edə bilməyəcək, vətənpərvər, qeyrətli Azərbaycan türkləri itaətə gətirə bilməyəcəkdir, buna görə də, əgər o, öz hörmətini saxlasa,

di. Lakin bu müraziyətlərə məhəl qoymayan Həsən xan Qacar əksinə, bürdləri təmir etdirərək yeni döyüşə hazırladı. Qala qamizonu rus qoşunlarını güldürməyə tutdu. Lakin rusların mühasirə korpusu toplanmış şəhərə yaxınlaşdıra bildi. Növbəti təslim cavabına müsbət cavab almayan Paskeviçin əmri ilə İrəvan qalasına 40 topdan 1000-dən artıq məmni yağdırıldı. Şəhər od-alov içində yanmağa başlandı.

Top atəşinin müsaəti ilə podpolkovnik Qurko və Şepeləvin dəstəsi qalanın cənub-şərq qülləsini tutdu. Məhz 6 günlük mühasirədən sonra Zəngiçay yaxınlığındakı qala divarları rus toplanının atəşi ilə dağıdıldı və rus ordusu şəhərə daxil ola bildi. Bu arada Qacar ordusu general Krasovskini məğlub və Üçkilisəni geri qaytaradı.

Qacar-Rus Savaşları Gülüstan və Türkmənçay müqavilələri



Müharibənin dayandırmaq üçün danışıqların başlanması

Abbas Mirzə Paskeviçin süll təklifini eşitdikdən sonra qan tökmənin qabağını almaq məqsədi ilə rus sərkərdəsinin tələbini qəbul etmişdir. O, oğlu Bəhram Mirzəni bir neçə Qacar xanları və qoşunla birlikdə Urmu və Suldüz yolu ilə qabaqcadan göndərmiş, sonra isə özünə bir neçə adamla görüşün təyin olunduğu Tufarqan şəhərinə hərəkət etmişdir. Paskeviç Abbas Mirzə ilə görüşmək məqsədi ilə qabaqcadan bura gələn Qacar dövlətinin veliehdin gəlməsini gözləyirdi. Naibüssəltənə gəldikdə Paskeviç və bütün rus sərkərdələri onu layiqincə ehtiramla qarşılamış, düşərgənin xaricində görüş üçün təyin edilmiş yere çatdıqda bir dəstə rus sərkərdəsi və əsgəri hərbi salam vermişlər. Abbas Mirzə özünə xas vüqar və mətanətlə Avropa qaydası üzrə hərbi salama cavab verərək onun üçün hazırlanmış yerdə əyləşmişdir.

Paskeviç müharibəni dayandırmaq şərtləri vəabırılı saziş bağlamaq haqda Abbas Mirzənin təkliflərini eşitdikdən sonra İrəvan, Naxçıvan, Maku, Lənkəran, Muğan ərazilərini vermək və iyirmi milyon əşrəfi Rusiyaya təzminat ödəmək şərti ilə saziş bağlayacağını bildirmişdir. Paskeviçin hədələrindən sonra bir tərəfdən İngiltərənin səlahiyyətli müvəkkili Con Makdonaldın müdaxiləsinə, digər tərəfdən isə bu zaman Rusiya və Osmanlı dövlətləri arasında başlanmış müharibəni (1828-1829) nəzərə alaraq Paskeviç saziş müqaviləsinin bağlanmasına tələsdiyinə görə ruscanışını hərbi qənimətin on milyon azalmasına və Makudan vaz keçməsinə razı olmuşdur.

Bu vaxta qədər İngiltərə dövləti Qacar dövlətinə verdiyi vədəni, Abbas Mirzənin Azərbaycan ordusuna verəcəyi hərbi yardım yerinə yetirməmiş, yaxud yerinə yetirmək istəməmişdir. Hazırda isə son carəyanlar və siyasi hadisələr İngiltərəyə qarşı təhlükə tərkibinə və rusların Hindistan dərvalarına yaxınlaşdırma görə İngiltərənin ixtiyarlı müvəkkili Makdonald Paskeviç hədələmiş, Napoleonun məğlubiyyətindən sonra bütün Avropa hökmdarları və hökumət başçılarının qəbul etdikləri qərar üzrə bir hökmdar başqa dövlətin torpaqlarına təcavüz edərsə, bütün dövlətlər birləşib təcavüzkar dövlətə müharibə edəcəklərini bildirib (Vyana Konqresi və müqəddəs itifaq işarədir) və Paskeviç saziş bağlamağa məcbur etmişdir.

İngiltərə nümayəndəsinin təzyiq və hədələri nəticəsində, habelə Rusiya-Osmanlı müharibəsinin başlanmasına görə Paskeviç sazişə razı olmuşsa da, Fətəli şah onunla razılaşmamışdır. Fətəli şah qorxurdu ki, rus sərkərdəsi qəniməti və təzminatı alıb Qacar dövləti əleyhinə müharibəni davam etdirsin.

(ardı var)

dərsi olsun deyərək onun güllələnməyini əmr etmişdir.

Rus baş komandanlığı tərəfindən Azərbaycanın mərkəzini almağa göndərilmiş general Aristov Culfa körpüsündəki Qacar ordu qüvvələrinə hücum etmiş, buranı fədakarlıqla müdafiə edən Qacar əsgərlərinə arasikesilmədən zərbə endirib, Açıqay kənarına qədər irəliləmişdir.

İyun ayının 21-də o, qüdrətli rus top hissələrinin iştirakı ilə bir neçə şiddətli hücumlardan sonra Təbriz yolunu rus qoşunları üçün açmışdır.

Rus ordusu Təbriz şəhərinə girən zaman Yusif Müctəhidin oğlu Mir Fəttah xəyanət fikrinə düşüb, minbərə çıxaraq, gözənilmədən şəhərin ən böyük məscidində toplanmış, heyecana, qəzəbə gəlmiş camaata Rusiya imperatoru I Nikolay və Paskeviç tərifləməyə başlamış, xalqı heç bir heyacan göstərmədən Rusiya dövlətinə itaət etməyə çağırırmışdır.

Bu hiyləgər, ikiüzlü mollaının açıqcasına xəyanətini gözləməyən, qeyrətli, vətənpərvər Azərbaycan türkləri birdən-birə heyecana gəlib qəzəbli tufan dalğaları tek Mir Fəttahın üstünə cummuş, onu tikə-tikə doğramışdır. Sonra məsciddəki adamlar kəfen geyərək şəhərdən çıxmışlar.

Abbas Mirzə tərəfindən şəhərin idarə və intizamına başçı təyin edilmiş Rük-nüddövlə və Aşəfüddövlə əhəlinin heyecanından qorxuya düşüb, onu güclə, zorla sakitləşdirib dağıda bilmişdir.

Nəhayət, ruslar top hissələrinin köməyi ilə bir neçə şiddətli hücumdan sonra Abbas Mirzənin şəhər xaricindəki istehkamlarını işğal edərək, 1827-ci il noyabr ayının 3-də, cümə günü Təbriz şəhərindəki Ərk qalasını işğal işğal etmişdir. Ruslar Aşəfüddövləni tutub Təbriz şəhərini gözətlilərə tapşırırmışlar.

Şəhərin iki ağağında düşmənin başqa bir ordusu ilə savaşıb Naibüssəltənə bu vaxt özünü şəhərə yetirmişdir. Lakin o, Təbrizi xilas etmək üçün ne qədər can atmışsa da, artıq ümidini üzüb,

maq istəyirsə, düşmənlilikdən əl çəkəli, iki tərəfin razılaşacağı şərtlə şəhəri boşaltmalıdır. Paskeviçin hərbi təcrübəsi olduğuna görə Abbas Mirzənin bu təklifini ağla müvafiq görüb, bu zamana qədər Qacar dövlətinin bütövlüyünü qorumaq uğrunda çoxlu fədakarlıq göstərmiş Azərbaycan şəhərlərini işğal etməyin, xüsusilə islam dini və türklərin milli hissiyyətlərinə zidd olduğuna görə, vəziyyətin çətinliyini dərk etmişdir. Ruslar Təbrizi bütövlükdə hələ öz ixtiyarına keçirmədiklərinə görə əhali bazarlarda, küçələrdə, həftə evlərdə bir çox rus əsgərlərini tələf etmişdir. Abbas Mirzənin qabaqcadan təxmin etdiyi kimi, Qacar dövlətinin türk xalqı və xüsusilə Azərbaycan əhalisi, xüsusən sərkərlər müxtəlif yollarla son imperatorluqları dan Qacar dövlətini qorumaq üçün müxtəlif yollarla rus ordusunu həlak edib dağıtmaq fikrinə düşmüşdür.

Təcürbə, tədbir sahibi olan Paskeviç Abbas Mirzənin təklifi ilə razılaşaraq, onun göndərdiyi elçiyə bildirmişdir ki, sazişə zəmin hazırlamaq üçün bir mədisdə Naibüssəltənə ilə görüşmək fikrindədir.

İrəvan və Naxçıvan müharibəsi

Rus işğal ordusu 1827-ci il iyun ayının 29-da Naxçıvanı zəbt elədi. Cavanbuluq çayı sahilində ruslar Abbas Mirzə ilə müharibə edərək, onu da məğlub etdilər. Sentyabrın 23-də Paskeviçin hərbi qüvvələri İrəvan qalasının 2 verstliyində düşərgə saldılar. 1827-ci il sentyabrın 24-də İrəvanın rus qoşunları tərəfindən növbəti mühasirəsi başlandı. Paskeviç həmin gün Muğanlıtəpədən sağa doğru batareyalar qurdu və bütün gecəni qalanın içərisini top atəşinə tutdu. Şəhəri ara vermədən 2 batareyaya 3 gün artilleriya atəşinə tutdu. Ağır toplanın atəşinə davam gətirməyən qala bürdləri dağıldı. Qala müdafiəçilərini sudan məhrum etmək məqsədi ilə Paskeviçin əmri ilə qala divarlarının dibindəki kəhrizlər daşla dolduruldu. Eyni zamanda Paskeviç Həsən xandan qalanın təslim olunmasını tələb et-